

Ако е свободно, бясното куче тича, къде му видят очите, с подвита опашка и увиснал язик, и хапе всичко що му се изпречи на пътя.

Най-после то отслабва, едва се влече, пада и умира. Бяса трае малко, но развитието на болестта е продължителна — трае дори с месеци.

Почти всички ухапани от бясно куче хора и животни умират, ако не се церят.

На един скотовъждец побесняло кучето и в една нощ ухапало около 30 овци, които се заразили и умрели след големи мърки. Друго куче давило 15—16 говеда, които побесняли, надавали страшен рев и се хвърляли да мушат, каквото им се изпречи пред очите. Всички бесни животни могат да предават заразата.

В България има само една лечебница — в София, дето лекуват от бяс. В нея всяка година се лекуват с десетки хиляди хора, ухапани най-много от бесни кучета. Лекуването трябва да става насърко след ухапването, защото ако се развие болестта, цера не помага.

За де не се разпространява тая болест, потребно е да се убиват ухапаните кучета и други животни, или пък да се наблюдават, като се отделят от другите, поне 2—3 месеци. И ако появят признания на бяс, тогава да се убият.

При краткия бяс долната челюст и язика на кучето увисват, то не може ни да хапе, ни да лае. То не изглежда така диво и не напада. При все това, то е бясно и може да заразява.

